

Sygn. akt III Ca 674/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Anna Hajda (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2015 r. na rozprawie sprawy

z wniosku L. W.

z udziałem S. W.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt I Ns 174/12

postanawia:

**1. zmienić zaskarżone postanowienie:**

a) **w punkcie I. 2. o tyle, że oprócz wymienionych w nim ruchomości w skład majątku wspólnego L. W. i S. W. wchodzi także piekarnik M.,**

b) **w punkcie III. o tyle, w miejsce zasądzonej w nim spłaty zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni spłatę w kwocie 83.210,50 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące dwieście dziesięć złotych pięćdziesiąt groszy), płatną w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia;**

**2. oddalić apelację w pozostałej części;**

**3. oddalić wnioski wnioskodawczyni i uczestnika postępowania o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;**

**4. przyznać radcy prawnemu M. S. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Gliwicach) kwotę 2214 zł (dwa tysiące dwieście czternaście złotych), w tym kwotę 414 zł (czteryście czternaście złotych) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu wnioskodawczyni w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Anna Hajda

## UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni L. W. domagała się ustalenia, że w skład majątku wspólnego jej i S. W. wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ulicy (...) o wartości 180.000 zł, prawo własności samochodu marki R. (...) nr rej. (...) o wartości 8.000 zł, lokal mieszkalny położony w G. przy ulicy (...) o wartości 150.000 zł, komplet mebli stołowych o wartości 5.000 zł, komplet wypoczynkowy o wartości 3.000 zł, komplet mebli do spania o wartości 3.000 zł, sprzęt elektroniczny o wartości 4.000 zł, wreszcie pieniądze zgromadzone na rachunkach oszczędnościowych, przy czym sposób podziału tych składników majątkowych wnioskodawczyni miała wskazać na rozprawie.

W odpowiedzi na wniosek S. W. domagał się ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ulicy (...) o wartości 160.000 zł, komplet mebli stołowych o wartości 800 zł, komplet wypoczynkowy o wartości 500 zł, komplet mebli do spania o wartości 500 zł, sprzęt elektroniczny o wartości 1.300 zł,

Uczestnik domagał się rozliczenia jego nakładu na majątek wspólny w kwocie 40.000 zł wskazując, że taką kwotę zgromadził przed zawarciem związku małżeńskiego i pieniądze te w całości zostały przeznaczone na remont mieszkania, a nadto nakładu w postaci poniesionych kosztów utrzymania mieszkania od dnia ustania wspólności majątkowej. Ponadto S. W. wskazał, że samochód R. (...) stanowi własność jego rodziców, podobnie jak mieszkanie przy ulicy (...).

W piśmie z dnia 16 kwietnia 2014 roku wnioskodawczyni domagała się oddalenia wniosku uczestnika rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci poniesionych przez uczestnika kosztów utrzymania mieszkania i wskazała, że to uczestnik postępowania korzysta z tego majątku wnioskodawczyni ona zaś wraz z dzieckiem mieszka u swoich rodziców, we wspólnym mieszkaniu zostawiła wszystkie nabyte w czasie małżeństwa ruchomości. W tej sytuacji domaganie się przez uczestnika zwrotu nakładów stanowi nadużycie prawa.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w punkcie pierwszym ustalił, że w skład majątku wspólnego L. W. i S. W. wchodzi: prawo własności nieruchomości, stanowiącej lokal mieszkalny nr (...) położony w G. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi KW nr (...), prawo własności następujących ruchomości: - lustra łazienkowego z oświetleniem, - pralki, - lodówki, - kanapy, - mebli dziecięcych, - amplitunera i odtwarzacza marki O., - mebli stołowych (szafy trzydrzwiowej, szafy dwudrzwiowej, komody, stolika szklanego, szafki wiszącej, półki pod RTV, dwóch półek szklanych), - kuchni gazowej, - 3 krzeseł kuchennych. W punkcie drugim dokonał Sąd Rejonowy podziału majątku wspólnego L. W. i S. W. w ten sposób, że prawo własności nieruchomości oraz ruchomości wyżej opisanych przyznał uczestnikowi postępowania. W kolejnym punkcie orzeczenia zasądono od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni 85.330,50 zł tytułem spłaty płatne w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. W punkcie czwartym Sąd Rejonowy oddalił wniosek uczestnika postępowania o rozliczenie nakładów i wydatków na nieruchomość wspólną uczestników. Nadto orzeczono o kosztach postępowania i nieuiszczonych kosztach pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy.

Uczestnicy postępowania zawarli związek małżeński w dniu 17 września 2005 roku. Z małżeństwa tego pochodzi córka uczestników N. ur. (...). Małżeństwo uczestników zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 9 sierpnia 2011 roku, w sprawie I RC 476/11, który uprawomocnił się w dniu 31 sierpnia 2011 roku.

Przed ślubem uczestnik postępowania pracował w przedsiębiorstwie (...) i zarabiał około 1.500 zł miesięcznie, przy czym otrzymywał również tzw. delegacje, łącznie zarabiał około 2.500 zł netto. Ponieważ rodzice pomagali mu w utrzymaniu zarobione pieniądze odkładał. Uczestnicy postępowania otrzymali jako prezenty ślubne kwotę 25.000 zł. Od października 2005 roku uczestnik postępowania zatrudniony jest w Żandarmerii Wojskowej, początkowo za wynagrodzeniem około 1.600 - 1.900 zł netto, następnie około 2.500 zł netto. Uczestnik postępowania S. W. w okresie od października 2007 do 2 kwietnia 2008 roku przebywał na misji w Libanie, za wynagrodzeniem w wysokości 35.000 zł, następnie od 11 maja do 8 grudnia 2009 roku przebywał na misji w Republice Czadu oraz Republice Ś.,

za wynagrodzeniem w wysokości 60.000 zł, zaś od 19 października 2010 roku do 24 kwietnia 2011 roku przebywał na misji w Islamskiej Republice Afganistanu, za łącznym wynagrodzeniem w wysokości około 50.000 – 60.000 zł. Wynagrodzenie było wypłacane miesięcznie. Pieniądze zarobione podczas tych misji zostały przeznaczone na spłatę zadłużenia powstałego w czasie kiedy małżonkowie remontowali mieszkanie, na bieżące wydatki.

Uczestnik postępowania otrzymał przydział na jednopokojowe mieszkanie służbowe. Małżonkowie zaczęli remont mieszkania. Wkrótce pojawiła się okazja do zamiany mieszkania na większe, przy czym warunkiem była spłata zadłużenia czynszowego poprzedniego lokatora oraz zapłata tzw. odstępnego. Większe mieszkanie zostało wyremontowane przez ojca uczestnika przy czym uczestnik postępowania kupił niezbędne do tego materiały. W dniu 27 czerwca 2007 roku na mocy umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz sprzedaży lokalu małżonkowie nabyli prawo własności lokalu nr (...) położonego w G. przy ulicy (...). Uczestnik postępowania miał rachunek o nazwie E. (...) w Banku (...), założone w dniu 26 września 2005 roku, przy czym rachunek nie wykazywał obrotów od 5 maja 2010 roku. W dniu 8 marca 2010 roku uczestnik postępowania założył dwa rachunki bankowe w (...) Bank SA. Na rachunek o nazwie M. przelewane było uposażenie uczestnika postępowania. Rachunek został zamknięty w dniu 22 sierpnia 2011 roku. Drugi z rachunków na dzień ustania wspólności majątkowej miał saldo 12,53 zł.

Samochód R. (...), nr rej. (...), rok produkcji 1999, stanowi własność M. W. – ojca uczestnika postępowania. Spółdzielcze własnościowe prawo do mieszkania położonego w G. przy ulicy (...) należy do rodziców uczestnika postępowania i zostało przez nich nabyte w dniu 14 lipca 2010 roku za zgromadzone oszczędności oraz pieniądze pochodzące ze spadku. Na dzień prawomocności wyroku rozwodowego stan konta uczestnika postępowania na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w (...) Banku (...) wynosił 0,94 zł.

S. W. mieszka we wspólnym mieszkaniu uczestników postępowania i on tylko ponosi koszty utrzymania tego mieszkania. W okresie od 1 września do 31 grudnia 2011 roku koszty utrzymania nieruchomości wspólnej oraz składka na fundusz remontowy wyniosły 796,08 zł, w 2012 roku 2.388,24 zł, w 2013 roku 2.258,07 zł. Wnioskodawczyni jest osobą ze stwierdzonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, jest zdolna do pracy w warunkach pracy chronionej. W czasie trwania małżeństwa, pracowała jako sprzedawca za wynagrodzeniem w wysokości 800 zł netto, później odbywała staż w firmie w S. również za wynagrodzeniem 800 zł miesięcznie.

Koszt utrzymania mieszkania przy ulicy w okresie od 1 maja 2009 roku do 31 marca 2011 roku, bez opłat za zużycie zimnej wody oraz podgrzanie ciepłej, wyniósł 5.062,38 zł. W mieszkaniu zostały zamontowane meble kuchenne z (...)u na wymiar, do tego sprzęt pod zabudowę, przy czym przedmioty te kupił na kredyt ojciec uczestnika postępowania. W czasie trwania małżeństwa małżonkowie nabyli następujące ruchomości: lustro łazienkowe z oświetleniem o wartości 50 zł, pralkę o wartości 500 zł, lodówkę o wartości 700 zł, meble dziecięce o wartości 600 zł, amplituner i odtwarzacz O. o wartości 400 zł, meble stołowe o wartości 1300 zł, krzesła kuchenne o wartości 90 zł, piekarnik o wartości 400 zł, ojciec uczestnika kupił kuchnię gazową o wartości 200 zł. Wszystkie te przedmioty wchodzi w skład majątku wspólnego uczestników.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że w okresie trwania związku małżeńskiego uczestnicy nabyli do majątku wspólnego prawo własności nieruchomości o wartości 162.181 zł oraz ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania.

Zgodnie z art. 34 k.r. i o. przedmioty zwykłego urządzenia domowego służące do użytku obojga małżonków są objęte wspólnością ustawową także w wypadku, gdy zostały nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił. Weszły zatem do majątku wspólnego kupione przez ojca uczestnika postępowania sprzęty urządzenia kuchni, albowiem z całą pewnością stanowią one sprzęty zwykłego urządzenia domowego, nie zostało natomiast wykazane, że doszło do zastrzeżenia, iż przedmioty te miały wejść do majątku osobistego. Łączna wartość ruchomości, które wchodzi w skład majątku wspólnego wyniosła 4.240 zł. W ocenie Sądu Rejonowego nie było podstaw do rozliczenia jako nakład uczestnika postępowania z majątku osobistego (nabytego przed zawarciem związku małżeńskiego) na majątek wspólny kwoty 40.000 zł jaką miał on zgromadzić przed ślubem a następnie wydać na remont mieszkania. Po pierwsze należy wskazać, że uczestnik nie wykazał

ile zostało wydane na remont, ani nie wykazał, że taką sumę przed ślubem zgromadził. W obecnych czasach rzadkością jest aby oszczędności przechowywano w domu, regułą jest lokowanie środków na rachunkach bankowych. W tej sytuacji, gdyby uczestnik rzeczywiście taką sumą dysponował przed ślubem, z całą pewnością mógłby to wykazać odpowiednim dokumentem bankowym. Nie było również podstaw do uwzględnienia roszczenia uczestnika o rozliczenie wydatków w postaci kosztów utrzymania mieszkania w okresie od ustania wspólności majątkowej. Wskazał Sąd I instancji, że uczestnik mieszka w tym mieszkaniu z partnerką i dzieckiem, tylko on z niego korzysta, tymczasem wnioskodawczyni wraz ze wspólnym dzieckiem uczestników zmuszona jest mieszkać kątem u rodziny. Jest nadużyciem prawa żądanie zwrotu kosztów utrzymania w przytoczonych okolicznościach faktycznych, zwłaszcza, że wnioskodawczyni przysługuje roszczenie nieposiadającego współwłaściciela względem korzystającego z rzeczy wspólnej współwłaściciela. Reasumując, mając na względzie okoliczność, że wnioskodawczyni wychowuje samotnie wspólne dziecko uczestników, jest osobą niepełnosprawną, ma niewysokie dochody i mieszka u rodziny, Sąd oddalił wniosek uczestnika o rozliczenie jego wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny. W tym zakresie Sąd podzielił pogląd wyrażony w postanowieniu SN z dnia 22 stycznia 2009 roku III CSK 251/08 zgodnie z którym nie można w sposób generalny wyłączyć możliwości zastosowania art. 5 k.c. jako podstawy do obniżenia spłat lub dopłat z udziałów przy podziale majątku wspólnego byłych małżonków. Z tych samych przyczyn brak było również podstaw do rozliczenia jako nakład uczestnika zapłaconej przez niego zaległości czynszowej powstałej w czasie trwania małżeństwa.

Sąd zdecydował o przyznaniu prawa własności nieruchomości położonej w G. przy ulicy (...) uczestnikowi postępowania – zgodnie z wnioskami uczestników. Z ruchomości stanowiących majątek wspólny, od czasu ustania wspólności majątkowej, korzysta tylko uczestnik postępowania, a zatem przedmioty te należało jemu przyznać. W tych okolicznościach Sąd zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni 85.330,50 zł płatne w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Wyznaczony termin spłaty pozwoli na pozyskanie przez uczestnika kredytu na spłatę.

Sąd nie obciążył uczestnika kosztami sądowymi, albowiem wydatki które powstały w niniejszym postępowaniu spowodowane były działaniem wnioskodawczyni, która kwestionowała trafnie podane przez uczestnika postępowania wartości nieruchomości i ruchomości. Wnioskodawczyni zaś była zwolniona w całości z kosztów sądowych.

W punkcie V postanowienia, na podstawie § 6a. 1. pkt 10 w zw. z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądzono od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach na rzecz pełnomocnika wnioskodawczyni kwotę 3600 zł plus podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodził się uczestnik postępowania wywodząc apelacje i zaskarżając postanowienie w części obejmującej pkt 2, 3 i 4. Skarżący zarzucił : - naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 233 kpc poprzez przekroczenie przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego tj. zeznań wnioskodawcy i uznanie, że wnioskodawca wykupił mieszkanie i je wyremontował za pieniądze pochodzące z jego majątku osobistego, pomimo iż zgromadzony w sprawie materiał jednoznacznie wskazywał na ten fakt; - naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 233 kpc poprzez przekroczenie przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i uznanie, że zeznania świadków M. wolnego, D. W. są niewiarygodne i sprzeczne w zakresie zgromadzenia przez wnioskodawcę przed małżeństwem majątku osobistego w wysokości 40.000,00 złotych oraz przeznaczenie go na wykup i remont mieszkania, chociaż ich zeznania są wiarygodne i spójne, a doświadczenie życiowe wskazuje, że wnioskodawca miał możliwości zarobkowe aby zgromadzić taką sumę;- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 211 kc poprzez jego niezastosowanie do ustalonego stanu faktycznego i wbrew treści przepisu niedokonanie podziału ruchomości w naturze a obciążenie spłatą wyłącznie uczestnika postępowania; - naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 5 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie do ustalonego stanu

faktycznego i odmowę rozliczenia pomiędzy stronami kosztów zachowania rzeczy wspólnej, które winny obciążać obie strony.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się zmiany postanowienia poprzez przyznanie ruchomości na rzecz wnioskodawczyni oraz obniżenie zasądzonej na rzecz wnioskodawczyni kwoty do 60.489,30 złotych. Równocześnie apelujący złożył wniosek o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni domagała się jej oddalenia i zasądzenia na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. W odpowiedzi na apelację zawarto także wniosek o przyznanie na rzecz pełnomocnika wnioskodawczyni nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu.

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Apelacja uczestnika postępowania podlegała uwzględnieniu w nieznaczej części, aczkolwiek nie wobec trafności zarzutów w niej zawartych. Uszło bowiem uwagi Sądu Rejonowego, że – zapewne wskutek przeoczenia – w punkcie I.2. postanowienia nie zawarto składnika majątku wspólnego w postaci piekarnika M., mimo iż – jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia składnik ten podlegał podziałowi w niniejszym postępowaniu. Równocześnie zapewne wskutek oczywistej omyłki rachunkowej Sąd Rejonowy zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni tytułem spłaty kwotę 85.330,50 złotych, podczas gdy winna to być kwota 83.210,50 złotych. Skoro bowiem wartość majątku podlegającego podziałowi ( bezsporna w części obejmującej nieruchomości, także na etapie postępowania odwoławczego) wynosiła 166.421,00 złotych, to połowa tej kwoty stanowi 83.210,50 złotych i taka kwota winna być zasądzona w punkcie III postanowienia.

### ***Wobec powyższego we wskazanym wyżej zakresie zaskarżone orzeczenie podlegało korekcie, stosownie do dyspozycji art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.***

Odnosząc się zaś do zarzutów apelacji, a w pierwszej kolejności kolejności odnosząc się do zarzutu dotyczącego trafności poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, wskazania wymaga, że Sąd odwoławczy ma ograniczone możliwości ingerencji w ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji. Ewentualna zmiana tychże ustaleń może być dokonywana zupełnie wyjątkowo, w razie jednoznacznej wymowy materiału dowodowego oraz oczywistej błędności oceny tegoż materiału. Jeżeli z materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności rozpoznawanej sprawy nie sposób przypisać Sądowi Rejonowemu uchybień wskazanych powyżej, które uprawniałyby do ingerencji w treść poczynionych przez ten Sąd ustaleń faktycznych. Podziela Sąd II instancji w pełnym zakresie konstatację Sądu Rejonowego, iż postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie nie pozwala na przyjęcie, że fakt i wysokość poniesionych przez uczestnika postępowania nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny zostały udowodnione. Podkreślenia przy tym wymaga, że to na skarżącym ciążył obowiązek wykazania powyższych okoliczności i całkowicie niewystarczające są twierdzenia o posiadaniu przez skarżącego przed małżeństwem majątku w bliżej nieokreślonej wysokości i jego możliwościach finansowych. Poza tym skarżący winien wykazać, że posiadane środki przeznaczył na określone przedsięwzięcia w majątku wspólnym, któremu to obowiązkowi absolutnie nie sprostał.

Nie budzi także zastrzeżeń Sądu Okręgowego dokonany przez Sąd I instancji sposób podziału składników majątku wspólnego uczestników postępowania. Nie sposób podzielić argumentacji prezentowanej w tym zakresie przez skarżącego, w sytuacji gdy to apelujący od czasu ustania wspólności ustawowej, a więc od kilku lat włada ruchomościami wchodzącymi w skład majątku wspólnego, które stanowią wyposażenie zajmowanego przez niego i jego bliskich mieszkania i stanowią przedmiot codziennego ich użytkowania. W tej sytuacji argumentacja zmierzająca

do przyznania tychże składników wnioskodawczyni musi być uznana za chybioną, zwłaszcza, że ich wartość jest stosunkowo niewysoka w odniesieniu do wartości całego majątku wspólnego.

Także kolejny zarzut apelacji nie zasługuje na aprobatę. Sąd Okręgowy w pełnym zakresie podziela i przyjmuje za własne rozważania Sądu I instancji w części obejmującej kwestie rozliczenia wydatków ponoszonych przez uczestnika w postaci kosztów utrzymania mieszkania w okresie od ustania wspólności majątkowej. Dla porządku należy w tym miejscu podkreślić – co oczywiste – że wartość nieruchomości w niniejszym postępowaniu szacowana była według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej, zatem ewentualne jej ulepszenia, które nastąpiły po tym dniu pozostały bez wpływu na wartość majątku podlegającego podziałowi.

***Reasumując powyższe, apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu, stosownie do treści art. 385 kpc w zw z art. 13 § 2 kpc. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do treści art. 520 § 1 kpc. Stosownie do dyspozycji § 6 pkt 10 w zw. z § 12 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, przyznano od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach na rzecz pełnomocnika wnioskodawczyni koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu.***

SSR ( del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Anna Hajda